

5. Гринько Т. В. Організаційні зміни на підприємстві в умовах його інноваційного розвитку / Т. В. Гринько, Т. З. Гвініашвілі // Економічний часопис – XXI. – 2015. – № 1-2 (2). – С. 51–54.

Шиманська Д. О.

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Глобалізація є результатом розвитку суспільства, суспільно-економічним процесом, основою якого являється здатність міжнародних і національних організацій враховувати світові ресурси та можливості. Глобалізаційні процеси значною мірою впливають на функціонування та розвиток національної економіки. Окрім цього важливо відмітити, що глобалізація значною мірою впливає на підприємницький сектор, зокрема на його розвиток.

Під впливом глобалізаційних процесів підприємства намагаються підвищувати конкурентоспроможність, впроваджувати інноваційні процеси, що є не аби яким стимулом діяльності вітчизняних підприємств. Нарощування інноваційного потенціалу відіграє центральну роль у зростанні економіки країн, що знаходяться у стадії розвитку та має назву інноваційний розвиток.

Інноваційний розвиток підприємства являє собою комплексний процес створення, використання і розповсюдження нововведень задля підвищення рентабельності виробництва та отримання конкурентних переваг. За функціоналом виділяють такі типи нововведень:

- технічні нововведення полягають в залученні новітніх продуктів, технологій, устаткування та конструкційних і допоміжних матеріалів;
- організаційні – полягають у впровадженні інноваційних методів і форм організації діяльності;
- економічні – методи керування науково-дослідницькою діяльністю, виробничим процесом та іншими сферами діяльності;
- соціальні – різноманітні заходи стосовно активізації людського чинника (нововведення в професійній підготовці робітників, стимулювання творчої діяльності, створення комфортних умов життя та праці);
- юридичні – законодавчі акти, що визначають і урегульовують діяльність підприємств і організацій.

Інноваційна стратегія підприємства полягає в тому, що розвиток підприємства, який першочергово пов'язаний з отриманням певних переваг над конкурентами і збільшенням прибутку, відбувається за рахунок постійного оновлення асортименту та розширення напрямів діяльності підприємства.

Як правило, виділяють три способи організації інноваційної діяльності: 1) діяльність на основі внутрішньої організації – нововведення розроблюється і освоюється безпосередньо на базі певного підприємства; 2) діяльність на базі зовнішньої організації – замовлення на створення і опанування інновації розміщується між різними організаційними установами; 3) діяльність на базі зовнішньої організації за допомогою венчурів – підприємство засновує дочірні венчурні фірми для втілення, які в свою чергу залучають додаткові сторонні засоби. Основотворчим аспектом інноваційної діяльності є розробка і опанування нових видів продукції, виготовлення, створення цінностей, благ та інших товарів [1].

На даному етапі розвитку підприємництва в нашій країні частіше використовується саме другий спосіб організації інноваційної діяльності – підприємство розміщує замовлення на інноваційну розробку, а освоює їх власними силами. Рідкість використання першого типу організації інноваційної діяльності можна пояснити низьким потенціалом підприємства.

Щодо особливостей інноваційного розвитку підприємств в Україні слід відмітити, що інновації впроваджуються надто повільно, це в першу чергу пов'язано із певними недоліками, серед яких можна виокремити наступні:

- низька якість бізнес-середовища;
- неефективне галузеве регулювання та відсутність державної технологічної політики;
- низька ефективність інструментів державної підтримки інноваційних процесів [2].

Отже, звертаючи увагу на наявність значного наукового потенціалу в Україні, зауважимо, що необхідно посилити державну підтримку інноваційного розвитку, за рахунок розробки програм підтримки підприємств, що проваджують новітні технології у свою роботу; також необхідно звернути увагу на тіньовий бізнес, що значно стримує інноваційні процеси через відсутність прозорості і чесної конкуренції.

Список використаних джерел:

1. Федулова Л. Концептуальні модель інноваційної стратегії України / Л. Федулова // Економіка і прогнозування. – 2013. – № 4. – С. 15–23.
2. Данік Н. В. Інноваційний розвиток економіки України / Н. В. Данік // Інноваційна економіка : [всеукр. наук.-виробн. журнал]. – 2012. – № 2 (28). – С. 36–39.